

Befordring af Personer og Postfager. Forbindelsen mellem Göteborg og Frederikshavn er jo en Forbindelse mellem Statsbaner paa begge Sider, og den Ants, som tidligere har været reist mod, at Regjeringen havde Skibe gaaende der, og som gik ud paa, at det var bedre, om en saadan Dampskibslinie var i private Hænder, er ganske vist ikke denne Gang nævnt blandt Motiverne til Regtelsen, men jeg vil dog blot fremhæve, saaledes som jeg tidligere har gjort det i denne Sal, at det kun kan være rigtigt, at Forbindelseslinien mellem to Staters Jernbaner ligger i den ene eller den anden af de Staters Hænder, som har Jernbanerne paa den ene eller den anden Side. Der er ikke den mindste Anledning til, hvad der saa forøvrigt kan siges om, at Staten driver Dampskibsfart for egen Regning, at faae kastet en tredje Faktor ind i en Kommunikationslinie, som gaar fra Scandinavien og ned til det øvrige Europa, naar man kan undgaa det. Enhver Forhandling mellem Sverig paa den ene Side og Danmark paa den anden Side angaaende denne Kommunikationslinie vil gaa langt lettere, naar det er de to Stater alene, som skulle forhandle om Sagen, end naar en tredje Faktor skal optages med i Forhandlingen. Jeg veed vel, at det paastaas, at denne Linie ikke betaler sig, men nylig har det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Naberg) gjort Rede for Forholdet mellem Indtægter og Udgifter, og jeg skal derfor lade dette ligge, men jeg skal minde ærede Medlemmer om, hvad iøvrigt ogsaa er sagt, at naar man har anlagt en Jernbane gennem Bendslyssel, har bygget en Bro over Limfjorden og staaet isærd med at anlægge en Havn, og naar Alt dette er fæst med det Formaal, at der skal være en god og tidsvarende Forbindelse med Sverig, saa er det nødvendigt, at det Skib, som kommer til at seile fra den ene til den anden Side, ogsaa bliver godt og tidsvarende, thi at ville bødume det mindre gode pekuniære Resultat nu strax og sige, at der ikke er Tilstrækkeligt til det store og gode Skib, er urigtigt. Har man erkjendt i Principet, at Routen er saa meget værd, at man har offret Landlinien paa den, maa man sandelig ogsaa fortsætte sit Ræsonnement og sige: Ingen Route, det være sig tillands eller tilbunds, vil kunne oparbejdes uden med et tidsvarende Befordringsmiddel. Kun et godt Skib, selvfølgelig ogsaa ledet og styret godt, eller maaste to, vil i den Linie, som her er omtalt, være istand til at skabe den Trafik, som nu ligger skjult, men som et mindre godt Skib aldrig vil formaa at bringe for Dagens Lys. Jeg

tillader mig derfor paa det Varmeste at anbefale, at denne Sum maa blive bevilget.

Th. Nielsen: Den høitærede Minister udtalte angaaende Bevillingerne til Postvæsenet, at han meget tvivlede om, at de vilde være saa fylbige, at Postvæsenet kunde udføre sine Funktioner i alle Henseender paa en tilfredsstillende Maade, og under alle Omstændigheder betød den Afknapping, der var foregaaet i Bevillingerne, en Stillestaaen paa dette Omraade. Det kan jeg ikke forstaa, thi for det Første gjælde disse Bevillinger jo kun for ganske enkelte Punkter og indskrænke sig til ganske enkelte Posthuse, og at dette skulde have Betydning for hele Landet, vil dog vel næppe kunne paastaas. Men er det saa, at Postvæsenet ikke mere kan udføre sine Funktioner paa en formaalstjenlig Maade, naar det faar de Bevillinger, her gives, og at Afknappingerne vilde betegne en Stillestaaen, saa vil jeg sige til den høitærede Indenrigsminister eller Postbestyrelsen — hvem der har Skylden derfor, veed jeg ikke — at de ere ikke selv uden Skyld i, at Stillingen er bleven saaledes. Jeg vil erindre om, at vi her for 2—3 Aar siden paa det Allernærmeste vare ved at faae en Lønningslov for Postvæsenet; ærede Medlemmer vilde maaste endogaa erindre, hvilken livlig Debat der var her i Thinget, og hvorledes man breidede Udvalget, at det ikke blev enigt, da det hed sig, at der kun var 10,000 Kr. Høire og Venstre imellem, hvilket jo siger grumme lidt ligeoverfor et saa stort Budget som Postvæsenets, og det vil ogsaa tillige erindres, at man fra den Side af Salen, hvortil jeg nærmest hører, var villig til at give de omtalte 10,000 Kr. Men da det kom til Stykket, strandede Postlovens Gjenneførelse paa den høitærede Minister, som næsten slet ikke vilde forhandle paa dette Grundlag. Jeg kan ikke negte, at jeg tror, at Postvæsenet havde været adskillig heldigere, om man havde taget Lønningsloven for Postvæsenet dengang, thi var denne gaaet igennem, er det jo en Selvfølge, at Kontorholdsloven for det snart var fulgt efter, ligesom det skete for Lovbæsenets Vedkommende. Jeg kan altsaa kun beklage, at Postloven dog ikke blev gennemført dengang, da der var virkelig Udfigt til, at den kunde gennemføres; men det er jo nu ikke slet, og det staaer ikke til at ændre. Jeg kan, som sagt, ikke rigtig forstaa, at disse Afknappinger, som jeg forresten ikke vil sige, at jeg er saa særlig begejstret for, paa disse enkelte Punkter skulde have den Indflydelse, at de skulde betegne en Stillestaaen eller endogaa